

एकादश भवन्ति तयोदश वा” क० । “तत्रियपुरो-
हितव्यतिरिक्तस्य द्वादशीतयोदश्याविच्छेदा भवतः” संय०
“स्वाहाकारः सर्वास्त्रसायाम्” ४४ सू० । “उखाया-
माधीयमानासु समित्सु, अतोऽन्यत्वापि स्वाहाकारो
भवति सर्वास्त्रियभिधानात्” क० । “उखायां सर्वासु
समित्सु स्वाहाकारो भवति” संय० । “ओदुपभणादि
दण्डान्तमत्तैके” ४५ सू० । “एवं सति प्रागौदुपभणहोमा-
दुखाधिम्ययणादि” तान्यु हेतुः उखायामेवैतान्यौदुपभणानि
जुह्वतीति वचनात्” (६, ६, १, २२) क० । “अत्तावसरे”
संय० इति ४ कण्डिका ।

“यजमानः कण्ठे रुक्मं प्रतिमुञ्चते परिमण्डल-
मेकविंशतिपिण्डं कृष्णाजिननिधूतं लोमसु शुक्ल-
कण्ठेषु यण्डकले विष्टत्योतसुपरिनाभिं बहिष्पिण्डं
दृशानो रुक्म इति” (१२, १) । “रुक्मं हि प्रकृत्य सर्व-
मेवैतच्छ्रूयते (६, ६, १, २), यजमानमहणाञ्च स्वय-
मेव यजमानः प्रतिमुञ्चते, द्वादशाहे च सर्वे यजमानाः
प्रतिमुञ्चैयुः अत ऊर्ध्वं पिण्डाद्यन्वारम्भः एवं हि सर्वैः
कृतं भवति” क० । “परिमण्डलं वर्तुलम्, एकविंशति-
पिण्डम् पिण्डं निर्वाधम् निर्वाध्यान्ने उज्जताः निःका-
श्यान्ने उज्जताः स्वरूपाश्चिर्निःसृता भवन्ति, कृष्णाजिन
शुक्लकण्ठेषु लोमसु निधूतं नितरां सूतम्, पुनः कोट-
यम् त्रिगुण्ये विष्टति यण्डमवे स्रले चोतं प्रोतम् तथा उप-
रिनाभि, पुनः बहिष्पिण्डं बहिर्निर्वाधम्” संय० ।
“इण्डु शिक्यासन्दीपुं सुक्षुरज्ज्वलविष्टतो नृद्भिधाः” २ सू०
उखा याभ्यां नृद्भ्यो तौ इण्डुनौ, शिक्यं प्रतिङ्गम्, आस-
न्दी च । अनुरक्ता रज्ज्ववो नृद्भिधा भवन्ति” क० ।
“नृद्भिधाः कर्दमलिप्ताः” संय० । “परिमण्डलाभ्या-
मिण्डुभ्यामसुखं परिमृष्टृणाति नक्तोवासेति” (१२, २)
२ सू० । “हरति स्वावाक्षमिति” (१२, २) ४ सू० ।
“तामेवोवासा” क० । “आहवनीयस्य पुरस्तादुवाखा-
सन्दीपदासन्ध्यां चदुरन्वाङ्गां शिक्यवत्यां निदधाति देवा
अग्निमिति (१२, २) ५ सू० । “उवाखासन्दीपदिति
प्रादेशपादौ गम्यते” (१२, ४, २) क० । सा च चतुरङ्गी
सह पादैः, तस्यां शिक्यवत्यामासन्ध्या च, निदधाति
उवासा” क० । “शिक्यपाशं प्रतिमुञ्चते षडुद्यामं विश्वा
रूपाणीति” (१२, २) ६ सू० । “पीशायाम्” क० ।
“सशिक्यं प्राञ्चं प्रमृष्टृणाति सुपर्णोऽसुरेति” (१२, ४)
पिण्डवत् ७ सू० । “सह शिक्येन प्राञ्चमग्निं, प्रमृष्टृणाति,
२२ वा० भाग २

पिण्डवदित्यूर्ध्वं वाङ्मः (१, ८) । “धारणं च” दसू० ।
“पिण्डवदेव उपरिनाभि” क० । अत्र द्वाभ्यामङ्गाभ्यां
शुक्लयजुर्वेदस्याध्यायादि, त्रिभिरङ्गैः कात्यायनश्रौतसूत्रस्या-
ध्ययकण्डिकादि । चतुर्भिरङ्गैः शतपथब्राह्मणस्याध्यायादि
श्रेयं तेन तत्तत्प्रतीकमात्रगृहीतमन्त्रसूत्रादि तत्तत्स्थाने
दृश्यम् विस्तरस्तु यत० ब्रा० ६ अ० दृश्या । लौकि-
केष्टरचितप्राचीरादौ इष्टकाघनफलेन इष्टकासंख्या-
ज्ञानोपायो दर्शितोऽसीत् । यथा “चितौ करणकृतं
सार्धं दत्तम् । उच्छ्रेयं गुणितं चितेः किल ज्ञेयसम्भव-
फलं घनं भवेत् । इष्टकाघनकृते घने चितेरिष्टकापरि-
मितस्य लभ्यते ॥ इष्टलोच्छ्रेयस्य इष्टकृतिचितेः स्युः सतराश
द्वयं चितेरपि ॥ उदाहरणम् । अष्टादशाङ्गुलं दैर्घ्यं
विस्तारो द्वादशाङ्गुलः । उच्छ्रितिस्यङ्गुला वासामिष्ट-
कास्ताश्चितौ किल ॥ यद्विस्तृतिः पञ्चकराष्टकं दैर्घ्यं
च यस्यां त्रिकरोच्छ्रितस्य । तस्यां चितौ किं फलमिष्टकानां
सङ्ख्या च का ब्रूहि कति सतराश ॥ इष्टकायाः घनहस्त-
मानम् ३/३६ चितेः ज्ञेयफलम् ४० । उच्छ्रेयं ३ गुणितं
चितेर्घनफलम् १२० । यद्योक्तकरणे लब्धा इष्टका सङ्ख्या
२५६० । सतराशङ्का २४ । एवं पाषाणचयेऽपि”
‘व्यासात् षोडशभागः सर्वेषां सङ्ख्यानां भवति भित्तिः ।
यकोष्टकाकृतानां दारुकृतानां च स विकल्पः । दृष्ट० स० ।
“नेष्टकारचिते पितृन् संतर्पयेत्” शङ्खलि० । “नृण्ययात्
कोटिगुणित फलं स्याद्दृष्टमभिः कृतात् । कोटिकोटिगुणं
पुण्यं फलं स्यादिष्टकामये” स० त० पु० । वास्तु-
यागे ‘व्याकाशपदे’ इष्टकारोपाचारः वास्तु याग-
शब्दे दृश्यः ।

इष्टकाचयन न० इष्टकयाग्नेचयनम् । इष्टकया अग्ने च-
यने तत्प्रकारः कात्या० श्रौ० सू० । “एतया विजत्याभिमन्त्र-
केऽन्यचितं चिन्वन्ति द्रोणचिद्व्यचक्रचित्कचित्प्रउगचिदु-
भयतः प्रउगः समुद्र पुरीषः” १६, ५, ६ । “एते ह्यग्नि-
विशेषाः तदाकारांचिन्वन्त्येके एके सुपर्णचितम् विनि-
कृत्वा दद्यात् विजतेरग्नन्तरेण प्राप्तिमां भूदित्युच्यते एवं
हि श्रूयते “तं हैकएतय” विजत्याभिमन्त्राण्यां चितिं
चिन्वन्तीति” (६, ७, २, ८ यत० ब्रा०) क० । “विजत्या
एतया ऋचा अन्यचितं षड्विधमन्यमग्निं चिन्वन्ति त-
मेवाह द्रोणचिदित्यादि” संय० । “समुद्र पुरीषे प्रतिदिश
पुरीषाहरणम्” १० सू० । प्रतिदिशं पुरीषमाह्वयाह्वय
तेनैव चयनम्” क० । “विष्णु क्रमान् क्रमते विष्णो-